

ת"פ (מרכז) 53596-06-22 - מדינת ישראל נ' עופר בנבנישתי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 53596-06-22 מדינת ישראל נ' בן
בנישתי

לפני כבוד השופט מיכאל קרשן

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל

נגד

הנאשם
עופר בנבנישתי

נוכחים:

ב"כ המאשימה:

הנאשם וב"כ עו"ד יוסי חמצני

גזר דין

1. הרשעתי את הנאשם, בהתאם להודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון שנקשר בין הצדדים לאחר הליך גישור שהתנהל לפני, בביצוע העבירות הבאות:
א. 19 עבירות של פעולה במטרה להביא לכך שאדם אחר יתחמק או ישתמט מתשלום מס שאותו אדם חייב בו, בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 117 (ב) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו - 1975 (להלן: **חוק מע"מ**) יחד עם סעיף 117(ב2)(2) ו-(3) לחוק מע"מ;
ב. עבירה אחת של שימוש בכל מרמה או תחבולה או שהרשה אחר להשתמש בהן או עשה מעשה אחר במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס, בנסיבות מחמירות - לפי סעיף 117 (ב) (8) לחוק מע"מ יחד עם סעיף 117(ב2)(2) ו-(3) לחוק מע"מ;
ג. 18 עבירות של ניכוי מס תשומות מבלי שיש לגביו מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק מע"מ, במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס, בנסיבות מחמירות - לפי סעיף 117(ב) (5) לחוק מע"מ יחד עם סעיף 117(ב2)(2) ו-(3) לחוק מע"מ;
ד. שתי עבירות של הכנת פנקסי חשבונות כוזבים במזיד או בכוונה להתחמק מתשלום מס - לפי סעיף 220(4) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961 (להלן: **הפקודה**);
ה. שתי עבירות של שימוש במרמה, ערמה ותחבולה במזיד ובכוונה להתחמק מתשלום מס,

בנסיבות מחמירות - לפי סעיף 220(5) לפקודה.

2. במסגרת הסדר הטיעון טענה המאשימה לרף עליון של 18 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר על תנאי וקנס. ההגנה לא הוגבלה בטיעוניה לעונש פרט להסכמתה כי יושתו מאסר על-תנאי וקנס.

3. כעולה מהחלק הכללי בכתב האישום המתוקן, לפני כעשור היה הנאשם שותף להתארגנות פלילית (להלן: **ההתארגנות**) בניצוחם של שניים: סרגיי סידורוב (להלן: **סידורוב**) ורון זגיר (להלן: **זגיר**) (וביחד: **ראשי ההתארגנות**), אשר הוציאה לפועל תוכנית עבריינית רחבת היקף של הנפקת חשבוניות פיקטיביות בהיקף של מאות מיליוני ₪ ללקוחות ההתארגנות.

בהנחיית ראשי ההתארגנות נרשם הנאשם ברשויות המס כעוסק מורשה "ב.ב.ר. ניהול וביצוע פרויקטים 027949577" (להלן: **ב.ב.ר.**). באופן זה סיפק הנאשם פלטפורמה להתארגנות לביצוע עבירות שונות בהיקפים כספיים גבוהים והיווה חלק משמעותי בהתארגנות. הנאשם פעל בהנחיית ראשי ההתארגנות ויתר חברי ההתארגנות והעוסקים המורשים ב.ב.ר, שחר לב, אר. אס. ניהול פרויקטים, חברת פיפלס טריידינג גרופ בע"מ, חברת מדיק ארט-רמת אביב בע"מ/ו. פרידמן פרויקטים (2006) בע"מ, חברת א.ר. ניקיון שמירה ושירותים בע"מ, חברת איל. ס פוליקום שירותים בע"מ.

הנאשם וההתארגנות התקשרו עם חברות ועוסקים שונים להם מכרו מסמכים הנחזים להיות חשבוניות מס שהוצאו כדין על שם החברות והעוסקים, מבלי שבוצעה עסקה או שהתכוונו לעשות את העסקאות שלגביהן הוצאו המסמכים כאמור. זאת, בין היתר כדי לאפשר ללקוחות ההתארגנות לנכות את החשבוניות הפיקטיביות בדיווחיהם התקופתיים למע"מ ולהתחמק מתשלום מס על הכנסה. לצורך מימוש תוכנית זו רכשה ההתארגנות ו/או קיבלה מחברות ועוסקים שונים (להלן: **הספקים הפיקטיביים**) מסמכים הנחזים להיות חשבוניות מס, מבלי שעשו או התחייבו לעשות את העסקאות שלגביהן לכאורה הוצאו המסמכים כאמור (להלן: **חשבוניות התשומות הפיקטיביות**). ההתארגנות ניכתה את חשבוניות התשומות הפיקטיביות בדיווחיה למע"מ וכן הגדילה באמצעותן את הוצאותיה לצורך התחמקות מתשלום מס על הכנסה. הנאשם פעל בצוותא חדא עם חברי ההתארגנות לביצוע העבירות באופן הבא:

א. חברי ההתארגנות פתחו עוסקים וחברות, חלקם על שמם שלהם וחלקם על שם אחרים בהם הסתייעו (להלן: **אנשי הקש**), אשר רובם שהו מחוץ לישראל במרבית התקופה הרלוונטית לכתב האישום. אנשי הקש היו מובאים לישראל על פי צרכי ההתארגנות ולפי הוראתה, בעיקר לצורך חתימה על מסמכים שונים וכדי ליצור מצג שווא של פעילות לגיטימית;

ב. חברי ההתארגנות פעלו, לעתים תוך הסתייעות באנשי הקש, להדפסת פנקסי חשבוניות מס על שם החברות והעוסקים, שכרו משרדים, העסיקו פקידות והגישו דוחות תקופתיים למע"מ בשם החברות והעוסקים;

ג. חברי ההתארגנות התקשרו עם לקוחות מעוניינים ו/או אחרים אשר תיווכו חשבוניות פיקטיביות ללקוחות (להלן: **המתווכים**);

ד. החשבוניות הפיקטיביות הוזמנו ונרכשו על ידי לקוחות שונים לצורך התאמת ספרי הנהלת החשבונות שלהם ולצורך ניכוי ברשויות המס;

ה. החשבוניות הפיקטיביות נמכרו ללקוחות תמורת תשלום עמלה בגובה של לפחות 10% מערך החשבוניות הכולל;

ו. על מנת לשוות מראה של עסקה לגיטימית, על פי רוב, חתמו העוסקים ו/או אנשי הקש על חוזי עבודה פיקטיביים מול הלקוחות;

ז. לאחר ההתקשרות בין ההתארגנות ללקוחות השונים, על פי רוב נרשמו החשבוניות הפיקטיביות על ידי חברי ההתארגנות ו/או אנשי הקש וכללו את הפרטים אשר התבקשו על ידי הלקוחות. החשבוניות נמכרו ללקוחות על ידי אחד מחברי ההתארגנות, שליחים מטעמם, או על ידי אנשי הקש;

ח. החשבוניות הפיקטיביות נרשמו בכזב בכרטיסי הנהלת החשבונות של הלקוחות, משל שיקפו עסקאות אמת מול מוציאן. כנגד רישום החשבוניות הפיקטיביות רשמו הלקוחות בספריהם תשלומים שביצעו לכאורה בגין העסקאות;

ט. התשלומים עבור החשבוניות הפיקטיביות הועברו באמצעות העברות בנקאיות או המחאות לחשבונות הבנק של החברות והעוסקים או באמצעות המחאות מחברי ההתארגנות;

י. התשלומים שהופקדו על ידי ההתארגנות בחשבונות הבנק של החברות והעוסקים, כספי ההמחאות וכן ההעברות הבנקאיות, נמשכו במזומן או בהמחאות מחשבונות החברות והעוסקים סמוך להפקדתם. הכספים שנמשכו במזומן הוחזרו ללקוחות בניכוי עמלה, הועברו לנותני שירותי מטבע שונים ושימשו את ההתארגנות ליתר צרכיה, כגון שכירת משרדים, תשלום משכורות לחברי ההתארגנות ולאנשי הקש ועוד;

יא. על מנת להתחמק מתשלום המס הנובע מהחשבוניות הפיקטיביות שמכרו, חברי ההתארגנות קיבלו או רכשו חשבוניות תשומות פיקטיביות, רשמו אותן בספרי החברות והעוסקים וניכו את המס הנובע מהן בדיווחים התקופתיים לרשויות המס.

במסגרת חלקו בהתארגנות, ולמען קידום מטרות התכנית העבריינית, בתקופה הרלוונטית נתן הנאשם לחברי ההתארגנות הרשאה לעשות שימוש בעוסק ב.ב.ר לשם הפצת חשבוניות פיקטיביות וכן ביצע פעולות שונות אשר נועדו ליצור מראית עין של התנהלות עסקית לגיטימית, ובכך סיפק את הפלטפורמה להפצת חשבוניות פיקטיביות על שם ב.ב.ר לגורמים שונים.

הנאשם ביצע בין היתר את הפעולות הבאות כדי ליצור מראית עין של התנהלות עסקית לגיטימית ולספק את הפלטפורמה להתארגנות להפצת חשבוניות פיקטיביות, בהתאם להנחיותיהם של ראשי ההתארגנות ושל אופיר גלפר, מבכירי ההתארגנות (להלן: **גלפר**):

א. ביצע פעולות שונות על מנת ליצור מראית עין ומצג שווא כי העוסק המורשה הרשום על שמו, ב.ב.ר, פועל בצורה לגיטימית;

ב. פעל להוציא רישיון כוח אדם ממשרד התמ"ת לעוסק המורשה ב.ב.ר הרשום על שמו;

ג. דאג לחתום על חוזי עבודה פיקטיביים ואפשר לגלפר לחתום על חוזים בשמו;

ד. התנהל מול בנקים, נציגיהם וגופים אחרים באמצעות העוסק המורשה ב.ב.ר על מנת להסוות את פועלו עבור ההתארגנות ולמנוע את חשיפת פועלה העבריינית;

ה. אפשר לאחרים להוציא חשבוניות פיקטיביות על שם העוסק המורשה ב.ב.ר הרשום על שמו;

ו. עמד בקשר עם רו"ח ומנהלי חשבונות בשם העוסק המורשה הרשום על שמו, תוך העברת מסמכים ומסירתם לרשות המסים;

ז. הוציא, חתם, העביר וקיבל חשבוניות פיקטיביות, בין היתר מההתארגנות ללקוחות, ובתוך

ההתארגנות, בהיקף של מיליוני ₪, מבלי שבוצעו העסקאות או מבלי שהייתה כוונה לבצע את העסקאות המפורטות בחשבוניות שהוציאה ההתארגנות;
ח. עמד בקשר עם לקוחות, מתווכים ועוסקים שונים שהתקשרו עם ההתארגנות לרכישת חשבוניות פיקטיביות ושסיפקו להתארגנות חשבוניות תשומות פיקטיביות;
ט. פעל לניכוי מס התשומות הכוזב הנובע מחשבוניות התשומות הפיקטיביות ולדיווח כוזב אודות חשבוניות אלו בדיווחים התקופתיים של ב.ב.ר. לרשויות המס, זאת מבלי שבוצעו העסקאות או מבלי שהייתה כוונה לבצע את העסקאות המפורטות בחשבוניות הניכוי;
י. הוציא וחתם על המחאות של העוסק הרשום על שמו ב.ב.ר.;
יא. החזיק במשרד העוסק המורשה הרשום על שמו ב.ב.ר. ציוד ומסמכים ששימשו את ההתארגנות לביצוע התכנית העבריינית;
יב. בפועל במסגרת ההתארגנות ביצע עבירות רבות וחמורות במטרה לסייע לאחרים להשתמש או להתחמק מתשלומי מס, וכן להתחמק או להשתמש מתשלומי מס בעצמו;
יג. הנאשם ביצע את המעשים בנסיבות מחמירות, בשל השיטתיות והתחכום הרב בהם נקט בביצוע העבירות, סכומי המסים ומספר העבירות, ריבוי המעורבים ומשך הזמן בו בוצעו העבירות.

בעקבות מתן הפלטפורמה מצד הנאשם להפצת חשבוניות פיקטיביות הופצו על שם ב.ב.ר. חשבוניות פיקטיביות בסכום שאינו פוחת מ-**17,804,629 ₪**, כשסכום המע"מ הנובע מהן אינו פוחת מ-**2,670,850 ₪**; כן הפיץ הנאשם בעצמו על שם ב.ב.ר. 18 חשבוניות פיקטיביות בסכום שאינו פוחת מ-**4,008,984 ₪**, כשסכום המע"מ הנובע מהן אינו פוחת מ-**611,540 ₪**.
באישום הפרטני פורטו פעולות שביצע הנאשם, במתן הפלטפורמה וכן בהפצתו שלו את החשבוניות הפיקטיביות, **הנוגעות ל-89 חשבוניות פיקטיביות**. הנאשם פעל על מנת לסייע לאחרים להתחמק מתשלום מס על שם ב.ב.ר. בנסיבות מחמירות בסכום שאינו פוחת מ-**21,813,655 ₪**, כשסכום המע"מ אינו פוחת מ-**3,282,390 ₪**.

עוד פורט כיצד, **בעקבות מתן הפלטפורמה בידי הנאשם, ניכתה ההתארגנות באמצעות ב.ב.ר. לכל הפחות 18 חשבוניות תשומות פיקטיביות** בנסיבות מחמירות, אותן רכשה ו/או קיבלה מעוסקים שונים, בסכום כולל שאינו פוחת מ-**22,492,807 ₪**, כאשר סכום המע"מ בגין אינו פוחת מ-**3,419,724 ₪**, והכול במטרה להתחמק או להשתמש מתשלום מס.

ראיות לעונש

4. הוגשו אודות הנאשם שני תסקירי מבחן.
5. מהתסקיר הראשון עלה כי הנאשם, כבן 54, גרוש ואב לשלושה, עובד מזה כשנה כטבח. בחמש השנים שקדמו לעבודה זו עבד בעבודות דומות, וגם לפני כן לא עבד בעבודה קבועה בשל התמכרות להימורים וניהול אורח חיים שולי. הנאשם מתגורר בשכירות עם אחד מבניו. הנאשם סובל מדלקות גידים חוזרות ונשנות (הוצגו מסמכים). גרושתו של הנאשם מכורה לאלכוהול והטיפול בילדיהם מורכב. מתנהל כעת הליך באשר להעברת המשמורת על בתו הצעירה מאשתו של הנאשם אליו.
- הנאשם מוכר לשירות המבחן מאבחון קודם שנערך לו בתיק תעבורה בו נדון לשל"צ. ההתרשמות אז הייתה כי הנאשם עורך מאמצים לתפקד באופן יציב במישור התעסוקתי והקונקרטי

אך לא מסתגל למסגרות שונות, בעל נטייה התמכרותית ומתקשה לערוך התבוננות פנימית ביקורתית בהתנהגותו ובהשלכות מעשיו.

באבחון הנוכחי נטל הנאשם אחריות על ביצוע העבירות. הוא שיתף כי לא שקל לעומק את מעשיו והביע חרטה. לדברי הנאשם בתקופת ביצוע העבירות נקלע לחובות כספיים בשל הימורים וגרושתו צרכה אלכוהול והתקשתה לתפקד באופן תקין בבית. לתפיסת הנאשם יתר המעורבים בתיק השתמשו במצב הרגשי בו היה נתון באותה תקופה ובחוסר הידע שלו בפלילים ובמסים על מנת לנצלו. עם זה הנאשם ביטא תובנה באשר לבחירתו השולית והבנה כי צריך היה לפעול אחרת ולמצוא עבודה חוקית.

הנאשם תאר כי במשך השנים מאז העבירה עבר שינוי משמעותי במסגרתו הפסיק להמר, שיפר את מצבו הכלכלי, שינה את דרכיו והתרחק מחברה שולית. הנאשם הביע חשש שמאסר, גם אם ירוצה בעבודות שירות, יפגע בתפקודו ההורי ובהליך המשמורת. שירות המבחן גיבה בבדיקה גם את טענת הנאשם כי כעת אינו משתמש בסמים (בהם עשה שימוש החל מגיל 30 כמענה לכאביו הפיזיים והנפשיים).

שירות המבחן שיקף לנאשם כי נוכח דפוסיו ההתמכרותיים כדאי היה לבחון שילובו בטיפול מתאים, אך הנאשם שלל צורך בטיפול בתחום. הנאשם דחה באותו שלב גם הצעה להשתתף בקבוצה טיפולית בשירות המתמקדת בעבירות מרמה, וזאת לדבריו משום שאת העבירות ביצע לפני למעלה מעשור ומאז שינה את דרכיו ואינו פנוי לטיפול.

שירות המבחן מצא כי פחת אמנם הסיכון להישנות עבירות דומות, אך שילוב הנאשם בטיפול הולם לקשייו עשוי היה להפחית עוד את הסיכון האמור ולהגביר את סיכויי לניהול אורח חיים נורמטיבי. במצב דברים זה לא נתנה לגבי הנאשם המלצה טיפולית ובמכלול הנסיבות, לרבות חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות, המליץ השירות על ענישה קונקרטית בדמות עבודות שירות ומאסר על-תנאי.

6. לאחר שהנאשם הבהיר בדיון שהתקיים ביום 6.1.2025 שמעוניין בטיפול, נתקבל בעניינו בהתאם לבקשתו תסקיר נוסף.

בתסקיר המשלים נאמר כי בתקופת הדחייה הגמיש הנאשם את עמדתו ביחס להשתלבות בטיפול, מסר כי מבין את מורכבות מצבו בתחומי חיי השונים, וביטא נכונות ראשונית לקדם זאת. לאחר שנמצא כי מוקד קשייו בעת הזו אינו בתחום ההתמכרות, הופנה הנאשם לקבוצה טיפולית המתמקדת בהגברת המודעות לקונפליקטים לא מודעים, תוך בחינת השפעתם על ההתנהגות ומהלך החיים. נמסר כי הנאשם עתיד להשתלב בקבוצה בחודשים הקרובים והשירות המליץ עתה לגזור על הנאשם מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות, מאסר על-תנאי, וצו מבחן בן 18 חודשים.

7. הנאשם הגיש אסופת מסמכים (נע/2 - נע/4) המעידה על מצב ילדיו וגרושתו והמשמורת על הבת.

תמצית טיעוני הצדדים

8. ב"כ המאשימה, עו"ד גל כהן מסיקה, עו"ד תאיר בן-שושן דויטש, ועו"ד ליתג שטיצקי רוזן, טענו כי עתירת המאשימה במסגרת הסדר הטיעון מאזנת נכונה בין כל הנסיבות הייחודיות המאפיינות תיק זה. התובעים שטענו לעונש הצביעו על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם ועמדו על היקף העבירות העצום. עם זה, המאשימה הביאה בחשבון טיעוניה את העובדה כי הנאשם ביקש לנתק את הקשר עם ההתארגנות, ובעקבות כך אחד מראשי ההתארגנות (זגיר) החל במסכת איומים

וסחיטה כלפיו, ואף הופעלה נגדו אלימות פיזית אשר כללה, בין היתר איומי אקדח. לדעת המאשימה, על אף זאת והגם שכתב האישום תוקן באופן משמעותי לקולה, מן הראוי במקרה זה לגזור על הנאשם את העונש לו טענה במסגרת ההסדר, 18 חודשי מאסר בפועל, שלעמדתה הולם נכונה את עקרון אחידות הענישה ביחס לראשי ההתארגנות, סידורב וזגיר, אשר נדונו בשעתו לעונשי מאסר בפועל של 96 חודשים בגין חלקם בפרשה. הנאשם, כך נטען, נמצא דרגה אחת מתחת לראשי ההתארגנות ועל כן, ובהתחשב בכך שעומדת לו קרבה לסייג בשל מסכת הסחיטה שעבר, ראוי שירצה עונש מאסר בפועל לתקופה לה עתרה המאשימה.

עוד טענו נציגי המאשימה כי הנאשם אמנם היה מודע לביצוע העבירות באמצעות העוסק המורשה שבבעלותו, אך מעורבותו הייתה יחסית נמוכה: הספקת פלטפורמה לקיזוז חשבוניות פיקטיביות, ואף זאת על רקע נטייתו האימפולסיבית והתמכרותו ארוכת השנים להימורים. 9. ב"כ הנאשם, עו"ד יוסי חמצני, טען (בעל-פה ובכתב) כי מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירות כלכליות שבוצעו זמן רב לפני הגשת כתב האישום היא של מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות. יצוין כי ההגנה הפנתה בעניין זה בעיקר לפסיקה בתיקי שלום.

טיעון מרכזי מטעם הנאשם היה כי במקרה דנן חל שיהוי דרמטי בטיפול בתיק, המקים לנאשם טענה של הגנה מן הצדק לה יש לתת ביטוי בשלב העונש. זאת, אף על פי שנתקבל אישור היועץ המשפטי לממשלה לחרוג בתיק זה מהזמנים הקבועים בהנחיה.

עוד הפנה עו"ד חמצני לנסיבות ביצוע העבירה, כמתואר בתסקירים. הנאשם פעל בהתאם להוראות ראשי ההתארגנות, ואין ללמוד מהעונש שנגזר עליהם לעניינו שלו. לדברי הסניגור, שלא נסתרו בידי נציגי התביעה, הנאשם לא גרף רווח כלשהו בגין חלקו בפרשה, וכאמור משלב מסוים עשה כל שביכולתו על מנת להפסיק את הפעילות העבריינית ולדבריו אף פנה בעניין זה לרשות המסים.

הסניגור הפנה גם לנסיבותיו האישיות של הנאשם, אשר לדעתו מצדיקות הקלה בעונש. זאת, לצד הודאתו בהזדמנות הראשונה מבלי לנהל משפט. עו"ד חמצני ביקש אף לחרוג ממתחם העונש שייקבע מטעמי שיקום. ההגנה טענה כי אין לנאשם מקורות כספיים שיאפשרו לו לעמוד בקנס כספי ממשי.

עתירת ההגנה הייתה אפוא לאמץ את המלצת שירות המבחן בעניינו של הנאשם. 10. הנאשם בדברו האחרון לעונש הביע חרטה על מעשיו. לדבריו, לא היה לו מושג למה נכנס, וכאשר הבין שעשה את טעות חייו ביקש לצאת. לדברי הנאשם מאסר בפועל יחסל כל סיכוי לשיקומו ולקבלת משמורת על בתו. הנאשם הביע הסכמה לרצות עבודות שירות וכן לכך שיושת עליו צו מבחן.

דין והכרעה

11. הנאשם שיתף עצמו בהתארגנות עבריינית משמעותית ורבת משתתפים שבמשך תקופה פעלה על מנת לספק ללקוחותיה חשבוניות פיקטיביות בהיקף של מאות מיליוני ₪.

הנאשם היווה חלק משמעותי בהתארגנות. הוא העמיד לרשותו את ב.ב.ר, עוסק מורשה על שמו, לצורך הפצת חשבוניות פיקטיביות, ובמקביל ביצע, בהנחיית ראשי ההתארגנות וגלפר, פעולות שונות שנועדו ליצור מראית עין של התנהלות עסקית לגיטימית, הכול כמפורט בכתב האישום המתוקן. בעקבות מתן הפלטפורמה מצד הנאשם להפצת חשבוניות פיקטיביות הופצו על שם ב.ב.ר חשבוניות פיקטיביות בסכום שאינו פוחת מ-**17,804,629 ₪**, כשסכום המע"מ הנובע מהן אינו

פוחת מ-2,670,850 ₪; כן הפיץ הנאשם בעצמו על שם ב.ב.ר 18 חשבוניות פיקטיביות בסכום שאינו פוחת מ-4,008,984 ₪, כשסכום המע"מ הנובע מהן אינו פוחת מ-611,540 ₪.

הנאשם פעל על מנת לסייע לאחרים להתחמק מתשלום מס על שם ב.ב.ר בנסיבות מחמירות בסכום שאינו פוחת מ-21,813,655 ₪, כשסכום המע"מ אינו פוחת מ-3,282,390 ₪. **ובעקבות מתן הפלטפורמה בידי הנאשם, ניכתה ההתארגנות באמצעות ב.ב.ר לכל הפחות 18 חשבוניות תשומות פיקטיביות בנסיבות מחמירות, אותן רכשה ו/או קיבלה מעוסקים שונים, בסכום כולל שאינו פוחת מ-22,492,807 ₪, כאשר סכום המע"מ בגין אינו פוחת מ-3,419,724 ₪, והכול במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס.**

12. עינינו הרואות, הנאשם שיתף עצמו ותפס תפקיד מרכזי בהתארגנות פלילית משמעותית, רחבת היקף ורבת משתתפים, ובעקבות מעשיו בוצעו עבירות מס, אשר הביאו לגריעת מסים מהמדינה בהיקפים עצומים.

13. מובן ואין וצריך לומר, והדבר עולה מפורשות מפסיקת בית המשפט העליון, כי חובה על בתי המשפט, במצב דברים רגיל, להשית עונשים מחמירים וכואבים על מי שמבצע עבירות כלכליות חמורות שכאלה.

עם זאת, בשל שילוב הטעמים שיפורטו להלן אינני סבור כי במקרה ייחודי זה ניתן להגשים את מטרות הענישה במלואן.

14. המאשימה לא ראתה להציע במקרה דנן מתחם עונש שיהלום את מעשי הנאשם, ובדין כך עשתה, שכן לא ניתן לדון בשאלת עונשו של הנאשם במנותק מן העונש שנגזר על ראשי ההתארגנות, סידורו וזגיר.

15. התפיסה העונשית הוותיקה, לפיה כאשר נעברת עבירה על ידי כמה משתתפים תיגזר מידת האשמה של כל אחד מהם בזיקה למעשי חבריו [ראו, למשל, ע"פ 9792/06 **עאוני נ' מדינת ישראל** (1.4.2007)], מעוגנת כיום במפורש בסעיף 40ט(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**) (י' ואקי וי' רבין, "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה: תמונת מצב והרהורים על העתיד לבוא", **הפרקליט נב (תשע"ג)**, 413, 434).

16. עקרון אחידות הענישה, אשר נועד למנוע הפליה בין נאשמים שפשעו יחד בנסיבות דומות, נתפס כעקרון חשוב ומנחה בדין הפלילי [ע"פ 5080/15 **עביד נ' מדינת ישראל** (10.3.2016); ע"פ 945/18 **סלאימה נ' מדינת ישראל** (14.1.2019); ע"פ 1727/14 **מימון נ' מדינת ישראל**, פסקה 8 לפסק דינו של השופט (כתוארו אז) י' עמית (6.1.2015); ע"פ 5136/24 **סאנע נ' מדינת ישראל**, פסקה 18 (13.2.2025)].

17. כפי שציינתי לאחרונה בת"פ (מחוזי מרכז) 3894-12-21 **מדינת ישראל נ' חסונה** (7.4.2025), תיקון 113 לחוק העונשין לא קבע כיצד תושפע מלאכת גזירת הדין מקיומם של גזרי דין בעניינם של שותפים ושל מעורבים אחרים, ועל כן אפשר היה לסבור כי במקרה כזה על בית המשפט לשוב ולקבוע מחדש את מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם שלפניו במנותק מאלה.

ואולם דעתי היא כי אין הגיון רב בהפעלת המבחן התלת שלבי על כל פרטיו ודקדוקיו במקרה שבו הונחו לפני בית המשפט הגוזר את הדין גזרי דין (לא כל שכן גזרי דין חלוטים) של שותפים לדבר עבירה. כאשר ישנם בנמצא גזרי דין כאלה המלאכה העיקרית של בית המשפט תהיה לקבוע את העונש המתאים לנאשם שלפניו ביחס לגזרי הדין של שותפיו. כך על בית המשפט לעשות על מנת להגשים את עקרון אחידות הענישה, שלפיו יש להחיל שיקולי ענישה דומים על מי שביצעו עבירות

דומות ובאותן נסיבות [ע"פ 4600/12 **טבראני נ' מדינת ישראל** (13.6.2012)]. זאת מן הטעם שברגיל מקנה בית המשפט לעקרון אחדות הענישה מעמד בכורה על פני שיקולי הענישה האחרים [השוו: ע"פ 2404/24 **בדיר נ' מדינת ישראל** (1.10.2024)].

18. על סידורב וזגיר, ראשי ההתארגנות, גזר בית משפט זה (כב' השופטת מיכל ברק-נבו) בהליך נפרד שהוגש נגדם עוד בשנת 2016, לאחר הליך גישור שנקשר בעיצומה של פרשת התביעה, עונשים של 69 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על-תנאי, קנס בסך 300,000 ₪ וחילוטין [ת"פ (מחוזי מרכז) 19713-01-16 **מדינת ישראל נ' סידורב ואח'** (2.3.2017)].

יצוין כי כתב האישום המתוקן בעניינם של סידורב וזגיר עוסק בכל פעילות ההתארגנות ועל כן רחב, מטבע הדברים, פי כמה וכמה מן המעשים שיוחסו לנאשם. כך גם לעניין ההיקף הכספי של העבירות שבוצעו והשניים הורשעו גם בעבירות לפי חוק איסור הלבנת הון.

19. בהתחשב מצד אחד בחלקו המרכזי של הנאשם במעשים הפליליים שביצעה ההתארגנות, אך גם בכך שפעל תחת הנחיית ראשי ההתארגנות וגלפר, ומן הצד השני ככל הנראה לא גרף שום רווח לכיסו, והכול מסכימים כי לפחות משלב מסוים עומדת לנאשם "קרבה לסייג" הנעוצה בכך שנכפה באופן אלים להמשיך את פעילותו עבור ההתארגנות אף שכבר לא חפץ בכך (והדבר אף מצא ביטוי מפורש בכתב האישום המקורי נגד זגיר), ואף ניסה לנתק עצמו מההתארגנות והגיע לשם כך ליחידת יהלום במס הכנסה, נראה כי העונש לו עתרה המאשימה במסגרת ההסדר, 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל, הולם את עקרון אחדות הענישה.

עונש זה מביא בחשבון באורח ראוי את מכלול נסיבות העניין, וכן את הודאת הנאשם מבלי שניהל משפט, את נסיבותיו האישיות שפורטו וכן את הסכמתו ליטול חלק בטיפול.

ודוק: אף שהנאשם מוכן ליטול חלק בהליך טיפולי, בנסיבות העניין ולאור חומרת העבירות אינני סבור כי די היה בנתון זה לבדו כדי להצדיק חריג לקולה ממתחם העונש ההולם, באופן שהנאשם לא יצטרך לרצות עונש מאסר מאחורי סורג ובריח.

20. אך בכך לא די.

21. בצדק העמידה ההגנה במרכז טיעוניה את העובדה כי כתב האישום הוגש נגד הנאשם בשלהי שנת 2022, כאשר העבירות שיוחסו לנאשם בוצעו בשנים 2014-2015 וחשוב מכך: כתב האישום נגד ראשי ההתארגנות (שכולל את כל הפרטים הנוגעים לנאשם) הוגש כבר בחודש ינואר 2016, דבר שמעיד על כך שבשלב זה הסתיימה חקירת הפרשה.

22. כתב האישום נגד הנאשם הוגש אפוא בשיהוי עצום של למעלה מ-6 שנים, והמאשימה לא הציגה שום הסבר רציונאלי לשיהוי חריג זה.

23. הנזקים הרבים והמגוונים של התמשכות ההליך הפלילי נפרסו בהרחבה בע"פ 8421/12 **בן חיים נ' מדינת ישראל**, פסקאות 14-15 לפסק דינה של כב' השופטת ע' ארבל (29.9.2023). אין צורך לחזור על הדברים, ויובהר כי חלק גדול מהם התקיים כאן (הן נזקים הקשורים בהשפעת חלופי הזמן על הנאשם הן נזקים הקשורים באינטרס הציבורי).

24. מקובל עליי כי במצב הדברים הרגיל צריך נושא השיהוי למצוא ביטוי בגזירת העונש בתוך המתחם, אך במקרים בהם חלופי הזמן הוא משמעותי ובלתי סביר יתכן שאף גזירת עונש בתחתית המתחם לא תספק מענה הולם לסוגיית השיהוי ולא תביא לתוצאה צודקת [השוו: ע"פ 5669/14 **לופליאנסקי נ' מדינת ישראל**, פסקאות 196-225 לפסק דינו של כב' השופט (כתוארו אז) ע' עמוד 8

פוגלמן (29.12.2015); א' גזל-אייל, **חריגה ממתחם העונש ההולם**, ספר דורית ביניש (אוניברסיטת בר אילן, נבו 2018).

25. כזהו במובהק המקרה שלפניי. הנאשם ביצע את עבירותיו בשנים 2014-2015, אך כתב האישום הוגש באמצע שנת 2022, אף על פי שכתב האישום נגד ראשי ההתארגנות בו רשום היה הנאשם כעד מטעם התביעה הוגש כבר בחודש ינואר 2016. לא נמצא כל טעם להצדקת השיהוי הכבד בהגשת כתב האישום נגד הנאשם, ומטעם זה החלטתי לסטות ממתחם העונש ההולם כך שהנאשם לא ירצה עונש מאסר מאחורי סורג ובריח.

26. לאור התוצאה אליה באתי לא ראיתי לנכון לבחון בפרוטרוט את טענת ההגנה כי עומדת לנאשם טענת "הגנה מן הצדק" שפועלה יהיה בשלב העונש, המבוססת על אותו שיהוי ממש [השוו: י' נקדימון, **הגנה מן הצדק (מהדורה רביעית - דיגיטלית 2025)**, עמ' 313 ואילך].

27. הנאשם ירצה אפוא עונש עיקרי של מאסר לתקופה המרבית שניתן לרצות בעבודות שירות, לצד מאסר על-תנאי וקנס. אשר לקנס, שיעורו ייגזר בהתאמה לעונשי הקנס בהם חויבו ראשי ההתארגנות, בשים לב למצבו הכלכלי הנטען של הנאשם ולעובדה כי עליו לטפל בילדיו.

28. שקלתי את מכלול נסיבות העניין ואת טיעוני הצדדים והחלטתי לקבל את המלצת שירות המבחן בעניינו של הנאשם.

על הנאשם ייגזרו העונשים הבאים:

· מאסר בפועל בן 9 חודשים, אשר ירצה בדרך של עבודות שירות בבית נועם ברחוב

הרצל 66 קרית אונו. על הנאשם להתייצב לריצוי עבודות השירות ביום 26.5.2025

בשעה 8:00 ביחידת ברקאי - עבודות שירות - שלוחת מרכז - סלמה 53 תל אביב

בניין משרד הפנים.

הזהרתי את הנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים המצריכים התייצבות רציפה, וכל

חריגה מכללים אלו עלולה להביא להפסקת ריצוי עבודות השירות ונשיאת יתרת העונש

במאסר מאחורי סורג ובריח.

· מאסר על-תנאי בן 6 חודשים, והתנאי הוא כי בתקופה בת שלוש שנים מהיום לא יעבור

הנאשם עבירה בה הורשע.

· צו מבחן למשך 18 חודשים בתנאים שיקבע שירות המבחן. הזהרתי את הנאשם כי אם

לא יעמוד בתנאי הצו, ניתן יהיה להפקיעו ולגזור עליו עונש אחר.

· קנס בסך 40,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישתלם ב-40 תשלומים

חודשיים, שווים ורצופים, החל ביום 1.9.2025 ובכל 1 בחודש שלאחריו.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ו אייר תשפ"ה, 13 מאי 2025, בהעדר הצדדים.

מיכאל קרשן, שופט